

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Lliurament de la medalla de la
Universitat de València a José
Honrubia López

Discurs del Sr. Rector Esteban Morcillo
Sánchez

València, 15 de febrer de 2013

ACTE DE LLIURAMENT DE LA MEDALLA DE LA UNIVERSITAT A JOSÉ HONRUBIA LÓPEZ

Permeteu-me, abans de començar, fer sentida expressió de condolença per la recent defunció de l'antic president de la Cambra de Comerç de València, N'Arturo Virosque, atès que la Cambra és membre del Consell Social de la Universitat i com a president de la Cambra fou patró fundador de la Fundació Parc Científic de la Universitat de València.

El nostre més sentit condol institucional.

Comence ara la meua intervenció de cloenda d'aquest solemne acte acadèmic transmetent la més afectuosa felicitació als nous doctors i a les noves doctores que acaben de ser investits en representació de les més de tres-centes tesis (tres-centes huit per ser exactes) defensades en la Universitat de València durant el curs acadèmic 2011-2012, el nombre més elevat del nostre entorn, i seixanta dels quals amb menció internacional.

Es tracta d'una quantitat rellevant, sens dubte, però vull remarcar per sobre de tot l'alta qualitat dels seus continguts, com ho evidencia també la important producció científica d'elles derivada.

A aquesta representació que ha pres part en la cerimònia d'investidura que acabem de presenciar, i, per extensió, a totes i a tots, els nous doctors i les noves doctores del passat curs acadèmic, els transmetem l'expressió de la més calorosa enhorabona institucional.

Us felicite molt especialment pel vostre treball i pel vostre esforç personals, que han estat guardonats amb aquest reconeixement acadèmic del vostre èxit.

Les tesis doctorals expressen, habitualment, els resultats més significatius derivats de les primeres investigacions, de la primera experiència en l'abordatge i resolució d'un problema científic, el rigor científic, l'emoció enfront de l'originalitat dels resultats, la passió per la ciència, en síntesi.

Aquestes aportacions, després de la seua corresponent avaluació, permeten l'accés al màxim grau acadèmic que pot obtindre's en la universitat: el grau de doctor, la culminació de la vostra formació investigadora, el reconeixement acadèmic de la vostra capacitat i responsabilitat per a desenvolupar coneixement nou amb criteri científic propi.

En suma, per a complir la noble missió de fer ciència i de generar coneixement nou.

La cerimònia d'investidura de nous doctors i doctores és, de fet, un dels actes acadèmics més significatius i atractius de l'any, del curs acadèmic, perquè demostra que la institució universitària està viva, i perquè constata la renovació de la seua capacitat científica i creadora, i de la seua força investigadora.

Està viva i és enormement rica en diversitat, perquè, tal com acabem de veure, la bigarrada varietat dels colors de les mussetes i de les birretes mostren també l'àmplia diversitat dels camps de coneixement que es conreen en els departaments, instituts i centres de la nostra centenària Universitat de València, justament, i amb tota raó, anomenada 'Estudi General' en el segle quinze.

Servisquen aquestes paraules adreçades als nous doctors i doctores per a transmetre-vos l'orgull de pertànyer a, i de ser doctors per, la nostra universitat, una excel·lent universitat pública, i també per a estimular-vos, animar-vos, a continuar alimentant la inquietud i la il·lusió que va motivar la realització de la vostra tesi doctoral, que culmina així els vostres estudis de grau i de postgrau, conreant el vostre esperit de recerca del coneixement i la vostra decidida voluntat de créixer en saviesa, i subratlle la paraula 'decidida', perquè realitzar una tesi doctoral és una tasca que requereix compromís i motivació, esforç i treball, com he esmentat anteriorment.

Rebeu vosaltres, però també els vostres directors i directores de tesi, així com tot el personal dels departaments, instituts i centres on s'ha desenvolupat el treball de tesi, la felicitació per aquest guardó, junt amb la gratitud institucional per l'esforç i el compromís desplegats per la comunitat universitària per al manteniment d'una àmplia i variada oferta de programes de doctorat, vint i quatre dels quals han rebut el segell d'Esment de Excel·lència del Ministeri d'Educació, també el nombre més elevat del nostre entorn.

Açò, juntament a l'alt percentatge d'alumnes estrangers, dona fe del prestigi internacional dels nostres estudis de postgrau, un element de valor indubtable en el context del nostre doble Campus d'Excel·lència Internacional, compartit amb la Universitat Politècnica de València, i de la nostra posició en els rànquings internacionals, èxits ambdós dels quals ens sentim legítimament orgullosos com a universitat pública de qualitat al servei de la societat, a la qual hui aportem nous doctors i doctores amb una excel·lent formació com a professionals i com a universitaris, perquè siga realitat que fer universitat i fer ciència és fer ciutat i fer societat.

I continuant dins del mateix àmbit, és a dir, la ciència i la societat, passe a referir-me a l'altra vessant del solemne acte acadèmic de hui. Passe a felicitar, de tot cor i efusivament, el professor doctor José Honrubia per haver estat distingit amb la Medalla de la Universitat.

Permeteu-me que use una expressió, per referir-me al professor Honrubia, que no és meua, però que pot representar simbòlicament tota una generació.

Procedeix, d'una cançó de Ramon Pelegero Sanchis, "Raimon", qui també ha rebut la distinció de la Medalla de la Universitat de València.

El professor Honrubia és persona "d'un temps, d'un país".

Ho ha dit el senyor Degà de la Facultat d'Economia en el seu discurs de laudatio: "generositat i compromís" en l'activitat del Dr. Honrubia.

Generositat i compromís col·lectiu, de moltes persones que pertanyen a tota una generació.

Perquè aquesta medalla vol també reconèixer en la persona de l'homenatjat a moltes altres persones del seu temps.

Hui, en un temps d'incertesa, endinsats en una greu crisi econòmica i social, reconeixem amb aquesta distinció institucional la tasca d'un membre d'aquesta comunitat universitària, però també d'un ciutadà compromès.

Com s'ha dit, el professor Honrubia va estudiar a l'Escola de Comerç, que posteriorment s'integraria en la Universitat com a Escola Universitària d'Estudis Empresarials per donar lloc a la Facultat d'Economia actual.

Una Facultat que té els seus orígens a la fi dels anys seixanta i de la qual el professor Honrubia fou primer secretari i també fundador del Departament d'Estructura Econòmica.

Hem recordat aquella Facultat sense recursos, que havia fins i tot d'usar aquest Paranimf per impartir docència. Precarietat d'infraestructures i manca de professorat. Treball intens per enllestir un projecte.

Esforz "sord i constant" dels seus primers responsables acadèmics, personal de administració i serveis, però també de l'estudiantat.

Hui en dia podem dir amb orgull que la Facultat d'Economia, a més de ser el centre més gran de la Universitat de València, és una de les facultats punteres en l'Estat en l'àmbit de la ciència econòmica i totes les seues branques.

Sense el treball d'eixa generació, la Facultat de hui no seria el mateix.

S'ha destacat del doctor Honrubia el seu treball en l'àmbit de la ciència econòmica, la preocupació pel país, per estudiar l'economia valenciana, una disciplina que ha estat sempre inquietud en la Facultat d'Economia.

Vull aprofitar també aquest moment per recordar el professor Ernest Lluch. La seua important contribució a la Facultat, al seu dinamisme, i a l'estudi de l'economia valenciana. Sempre recordarem el seu pas per aquesta institució, reconegut també amb la Medalla de la Universitat, i el seu malaurat traspàs a mans de la barbàrie i la intolerància.

De la mateixa manera que el professor Renau, també distingit amb la Medalla de la Universitat, es va preocupar per la ciència econòmica i la seua aplicació al teixit productiu valencià.

Tots ells són exemples d'una generació que, amb il·lusió i treball, va contribuir a transformar aquest territori, es va imbricar en els teixits productius, va fer de l'estudi l'avantguarda del seu treball.

S'ha recordat la tasca desenvolupada pel professor Honrubia al Gabinet de Presidència de la Generalitat Valenciana del President Lerma, a qui agraïm el seu compromís amb aquesta institució, la Universitat a la qual ell es va formar.

Perquè el Degà ens ha recordat que el professor Honrubia va donar l'oportunitat a molts joves economistes, molts dels quals ocupen llocs d'alta responsabilitat a la universitat espanyola i a la societat valenciana actual.

Eixe és l'exemple de treball de la Universitat Pública: estar al servei de la societat, formar capital humà, és a dir, professionals qualificats però també ciutadans i ciutadanes que siguen capaços d'enfrontar-se als reptes del seu temps, i del seu país.

S'ha assenyalat el pas del professor Honrubia per la societat d'estudis de la Caixa d'Estalvis de València i com va desaparèixer aquesta societat en el marc de la creació de Bancaixa, hui Bankia, una banca que malauradament ja no forma part del que en el seu moment va ser el sistema financer valencià, el present del qual és de sobra coneguts per tots.

L'Informe desenvolupat per l'Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques, IVIE, per encàrrec de les cinc universitats públiques valencianes sobre la 'Contribució Social i Econòmica de les Universitats Públiques Valencianes' fa palesa la important tasca que es desenvolupa no sols en el marc de la formació de capital humà, sinó també fins i tot des d'una vessant de rendibilitat social i econòmica en termes fiscals i de contribució al creixement econòmic valencià.

Aquesta Universitat, mes de cinc vegades centenària, ha evolucionat especialment en les darreres dècades donant oportunitats a noves generacions de valencians i valencianes, formant-los i contribuint al desenvolupament d'aquest territori. Fins i tot, la Universitat de València ha estat la matriu i gènesi de les universitats públiques valencianes.

Hui ens trobem davant d'una situació de incertesa al voltant del model d'universitat pública que ha estat vigent des de la recuperació de la democràcia a Espanya i sota diferents governs de diferent signe polític.

La pujada de taxes acadèmiques amb canvis en les condicions de les beques, la reducció de pressupostos docents i d'investigació, l'increment de la dedicació dels treballadors públics, docents i no docents amb la reducció de les seues retribucions. Tot això suposa un greu entrebanc en l'important esforç que hem desenvolupat al llarg de les darreres dècades.

Les polítiques de consolidació fiscal que s'han aplicat al llarg dels darrers anys, com va dir en aquest Paranimf el Dr. Paul de Grauwe en ser investit com a doctor honoris causa per la nostra Universitat, són una "obra teatral de moralitat". Però són unes polítiques que suposen i imposen un risc important per a aquest model d'universitat pública defensat per la comunitat universitària.

VNIVERSITAT ID VALÈNCIA
EL RECTOR.

De fet, com sabeu, aquesta Universitat s'ha reiterat amb pronunciaments dels seus òrgans de govern i del seu equip rectoral, així com dels rectors de les universitats públiques valencianes i també de la CRUE, en defensar el nostre model social europeu i aquest model d'universitat pública, del qual vosaltres, nous doctors i doctores, en sou ara l'avantguarda.

Ara més que mai, hem de treballar junts, amb generositat, amb intergeneracionalitat. Hem de prendre l'exemple de la generació a la qual pertany el doctor Honrubia.

I acabe ja.

Senyor degà, gràcies per la seua magnífica *laudatio*.

Professor Honrubia, enhorabona per aquest guardó.

I la més cordial enhorabona a totes i tots els nous doctors i doctores.

Moltes gràcies.